

Oficiul poștal a deținut un post telefonic care, o lungă perioadă, a fost unicul în sat (până în 2001). În acea perioadă convorbirile telefonice se puteau face numai de la factorul poștal. Ziua-noaptea, iarna-vara, orice comunicare la mare distanță se făcea numai de la factorul poștal. În acest fel, factorul poștal a devenit cel mai informat om din sat. El era cel care știa foarte multe probleme ale oamenilor. Telefonul oficiului poștal funcționează și astăzi.

La 22 septembrie 2001, Romtelecom S.A. a conectat la rețeaua telefonică cincizeci de familii din sat, iar în 2005 încă douăzeci și cinci familii. La mobilizarea și încurajarea oamenilor din sat a insistat foarte mult Aurelia Badiu și Achim Sărac, iar de la Cosiliul Județean Sibiu, comunitatea a fost ajutată de Iosif Moldovan, vicepreședinte în acea perioadă.

3.6. „Poșta Română” în sat

Serviciile poștale au fost întotdeauna importante. De la „*poștalionanele*” din Evul Mediu și de la modalitățile de transmitere a mesajelor chiar din Antichitate **serviciul poștal a fost întotdeauna un mijloc de comunicare între oameni**, între persoane fizice și juridice.

În perioada la care ne referim, pe lângă importanța serviciilor de poștă în transmiterea scrisorilor, poșta a servit la trimiterea de bani și alte valori către și de la cei din sat și, mai mult decât atât, prin poștă s-au făcut de-a lungul anilor plata unor drepturi importante ale cetățenilor satului: pensiile pentru pensionari, alocațiile de stat, drepturi pentru persoane cu handicap, etc.

Până în anul 1948, când Veseudul era comună și aparținea de Plasa Șeica Mare, poștașul era o persoană angajată la Oficiul Poștal Șeica Mare. Aceasta era persoana care se deplasa cu șareta (corespondența, valori, plăți, etc.) și le distribuia la destinatari în sat. Tot el prelua corespondența din sat și o ducea în Șeica Mare, de unde își urma drumul la destinație.

În perioada 1948-1963, când Veseudul a aparținut de comuna Boarta, lucrurile s-au întâmplat identic, doar că poștașul era angajat la Oficiul Poștal Boarta. Tot la fel s-au desfășurat lucrurile și în perioada 1963-1968 când satul Veseud a aparținut de comuna Ruși. Activitatea poștală era îndeplinită de un angajat al Oficiului Poștal Ruși.

Odată cu trecerea satului Veseud la comuna Slimnic în 1968 s-a înființat Oficiul Poștal în Veseud, la domiciliul lui Ilie Cosman – d. (nr. 79 – în prezent fam. Cismaș), care a devenit angajatul poștei. Aici s-a mutat și telefonul pentru sat. În această perioadă transportul zilnic al trimerilor poștale de la Slimnic și invers (din Veseud la Slimnic) îl făcea Valer Popența cu șareta. Acesta efectua și distribuirea în sat. De aceea a insistat la Oficiul Slimnic să preia în întregime activitatea poștală. În acest fel Oficiul Poștal s-a mutat la Valer Popența (nr. 117).

Din 1973 până în 1988 Oficiul Poștal a funcționat la Dumitru Frățilă – d. (nr. 182), care a devenit angajat al poștei. Tot aici a fost mutat și postul telefonic pentru sat. Câțiva ani Dumitru Frățilă mergea zilnic cu șareta la Slimnic, unde ducea și respectiv aducea trimerile poștale. De prin anul 1975 transportul poștal spre și dinspre Veseud se face cu mașina poștei.

Din anul 1988 activitatea poștală la Veseud a preluat-o Dorel Frățilă (nr. 84) de la tatăl său, Dumitru Frățilă, care a ieșit la pensie. Dorel Frățilă desfășoară această activitate și în prezent.

3.7. Aparatul de radio și televizorul în satul Veseud

Din ceea ce spun cei mai vârstnici, **primul aparat de radio cu baterii din sat l-au avut învățătorii Oancea în anul 1941**. La acea vreme, posibilitatea de ascultare a unui aparat de radio era o minune. Oancea a locuit inițial în fosta clădire a primăriei, iar apoi în casa parohială a Bisericii evanghelice. Când erau evenimente mai importante și se prezentau la radio, învățătorul scotea aparatul din casă, iar oamenii ascultau uimiți vești de la București.

Marius Oancea își amintește: „*Primul aparat de radio marca „Telefunken” l-au cumpărat și l-au adus în sat părinții mei în aprilie 1941, prețul – după spusele tatălui meu – fiind echivalent cu prețul unei vaci bune de lapte. Aparatul funcționa cu curent continuu de 110V, fiind necesare 25 baterii de 4,5V legate în serie, era foarte bun și puternic. Tata îl scotea pe terasa casei în care locuiam (la fosta primărie) și curtea se umplea de săteni ca să asculte muzica și mai ales știrile despre mersul războiului. Parcă aud și acum înjurăturile și văd pumnii strânși ai bătrânilor care aveau feciorii pe front, când se vorbea la radio despre Hitler și victoriile lui sau despre Stalin – „Diavolul Roșu” al bolșevicilor, despre bombardamentele din București sau Ploiești și despre*